

Αθήνα 25/11/2020

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Η «ΟΜΕΡΤΑ» ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΡΠΑΧΤΗ ΛΑΥΡΕΝΤΙΑΔΗ ΠΡΕΠΕΙ ΕΠΙΤΕΛΟΥΣ ΝΑ ΣΠΑΣΕΙ

Παραγωγική ανασυγκρότηση και όχι «αναπαραγωγή παρένθετων εταιρειών»

Την ώρα που οι καταγγελίες για το «επιχειρηματικό απόστημα» Λαυρέντη Λαυρεντιάδη πληθαίνουν, η ασυλία που απολαμβάνει μεταφράζεται σε νέες καταχρηστικές και αθέμιτες πρακτικές σε βάρος τόσο του δημοσίου συμφέροντος όσο και των εργαζόμενων.

Προκάλυμμα πάντα οι γενναιόδωρες δωρεές και χορηγίες, που ακόμη και ο πιο αδαής αντιλαμβάνεται το λόγο και το ρόλο της πραγματοποίησής τους.

Ο «νεκροθάφτης» άλλοτε κραταιών επιχειρήσεων π.χ. ALAPIS, Γερολυμάτος, Νεοχημική, INTERKEM κ.α. με προστιθέμενη αξία στην ελληνική οικονομία και την αγορά εργασίας, ο άνθρωπος που έγινε «Τραπεζίτης» για να κάνει ανενόχλητος τα «ριφιφί» του, εξακολουθεί να διαχειρίζεται τις ζωές εκατοντάδων ανθρώπων με όρους αρπαγής, όπως ακριβώς και τα χρηματιστηριακά του κόλπα.

Στις εγκαταστάσεις της «ΒΦΛ Νέας Καρβάλης, Καβάλας», στη μοναδική και εξαιρετικά σημαντική λιπασματοβιομηχανία της Πατρίδας μας, οι παρένθετες εταιρείες φυτρώνουν σαν τα μανιτάρια, με ταυτόσημα Δ.Σ., έδρα σε ίδια οδό, αριθμό και «κουδούνι» στα κεντρικά της Αθήνας και φυσικά τον Λαυρέντη Λαυρεντιάδη στο τιμόνι του «διευθυντηρίου» να ασκεί διοίκηση λες και παίζει σε κάποιο βιντεοπαιχνίδι...

Εδώ προσπαθεί κυριολεκτικά να το τερματίσει... κυνηγώντας επί 4 χρόνια τους εργαζόμενους με σύμβαση αορίστου χρόνου. Εργαζόμενους στους οποίους έχει απαγορεύσει την είσοδο στο χώρο της δουλειάς τους, ενώ παραμένουν απλήρωτοι για 6 και πλέον μήνες.

Ταυτόχρονα αυτή η πολύ βαριά χημική βιομηχανία λειτουργεί **αποκλειστικά και μόνο** με εργαζόμενους με συμβάσεις ορισμένου χρόνου, κόντρα σε κάθε ειδική οδηγία σε ευρωπαϊκό επίπεδο για ομοειδείς παραγωγικές μονάδες, καθώς λόγω της ιδιαιτερότητάς τους (αυξημένος κίνδυνος ατυχημάτων μεγάλης έκτασης) επιβάλλονται μακρόχρονες και σταθερές εργασιακές σχέσεις. **Η επιχειρησιακή λειτουργία εργοστασίου με 500 εργαζόμενους μόνο με σύμβαση ορισμένου χρόνου 12 μηνών δεν συναντάται πουθενά αλλού στη χώρα ή την Ε.Ε., δεν έχει ιστορικό προηγούμενο.**

Κι όλα αυτά... επειδή οι εργαζόμενοι με σύμβαση αορίστου χρόνου «τολμούν» να αντιδρούν στους ελεεινούς εκβιασμούς της εργοδοσίας Λαυρεντιάδη απαιτώντας να ισχύσουν όσα προβλέπονται στο Ιδιωτικό Συμφωνητικό Εξωδικαστικής Επίλυσης Διαφοράς, που από κοινού συνυπέγραψαν τον Ιανουάριο του 2018. Διεκδικούν, δηλαδή, να εφαρμοστεί το αυτονόητο της μεταφοράς τους σε όποια νέα εταιρεία

δραστηριοποιείται στις εγκαταστάσεις της ΒΦΛ με πλήρη αναγνώριση και διασφάλιση των δικαιωμάτων τους.

Ο αγώνας των εργαζομένων για αποκατάσταση της νομιμότητας στην εργασιακή τους σχέση είναι διαρκής, η ανταπόκριση, όμως, των θεσμών της συντεταγμένης πολιτείας στην αγωνία τους είναι σκανδαλωδώς καθυστερημένη και αναιμική.

Τελευταία πράξη: Από τις 4 Σεπτεμβρίου 2020 οι εργαζόμενοι με αίτημά τους στο ΣΕΠΕ Καβάλας ζήτησαν τη διενέργεια τριμερούς συμφιλιωτικής διαδικασίας για μη καταβολή αποδοχών 4 μηνών και του επιδόματος καλοκαιρινής άδειας. Σχετική παρέμβαση έκανε και η ΓΣΕΕ στις 9 του ίδιου μήνα. Η τριμερής τελικά ορίστηκε για τις 30 Οκτωβρίου... Σχεδόν δύο μήνες μετά, για ένα ζήτημα που αν αφορούσε οποιονδήποτε άλλο εργοδότη σε αυτή τη χώρα, θα είχε οριστεί λίγες μέρες μετά από την υποβολή του αιτήματος.

Όταν επιτέλους υλοποιήθηκε η τριμερής, αντί με βάση τα ισχύοντα να αποσταλεί η υπόθεση στον Εισαγγελέα, έκλεισαν τα μάτια ή «κλείστηκε το μάτι», ώστε όχι μόνο να μην εξαντληθούν τα περιθώρια του νόμου, αλλά να επικρατήσει και μια «καταστροφική ασάφεια» όσον αφορά την καταβολή των δεδουλευμένων και την τήρηση των συμφωνηθέντων στο Ιδιωτικό Συμφωνητικό Εξωδικαστικής Επίλυσης Διαφοράς. Τα ευκόλως εξαγόμενα συμπεράσματα δικά σας...

Από το βήμα του Ελληνικού Κοινοβουλίου ο Πρωθυπουργός της χώρας κ. Κ. Μητσοτάκης και ο Υπουργός Περιβάλλοντος κ. Κ. Χατζηδάκης έχουν καταγγείλει με ονοματεπώνυμα τα σκάνδαλα (βλ. ΔΕΠΑ), τις παράνομες μεθοδεύσεις και τις παρασκηνιακές διασυνδέσεις του Λαυρέντη Λαυρεντιάδη...

Όμως το παρασκήνιο δυστυχώς «ζει και βασιλεύει» με τελευταία απόδειξη τη διεκδίκηση εξαγοράς του λιμανιού της Καβάλας από εταιρεία συμφερόντων Λαυρεντιάδη και μάλιστα με αρχικό κεφάλαιο μόλις 25.000€... Ο «δολοφόνος» επιστρέφει στον τόπο του εγκλήματος για να υφαρπάξει ένα ακόμη πνεύμονα ανάπτυξης από την τοπική οικονομία της Καβάλας.

Είναι ξεκάθαρο πως το επίσημο κράτος έχει χρέος να χτυπήσει τη «λερναία ύδρα» της ανομίας. Η σημερινή Κυβέρνηση που έχει ως βασικό στόχο την προσέλκυση ιδιωτικών επενδύσεων επιβάλλεται να περιθωριοποιήσει τους εκφραστές της αρπαχτής. Δεν μπορεί να κωφεύει, δεν επιτρέπεται να εθελουφλεί.

Μετά από 10 χρόνια, 3 μνημόνια και 2 κρίσεις, τα φαινόμενα Λαυρεντιάδη δεν μας οδηγούν σε ένα ελπιδοφόρο αύριο, αλλά καθιστούν τη χώρα μας τριτοκοσμική. Υγιείς εργασιακές σχέσεις και υγιής επιχειρηματικότητα είναι ο μόνος δρόμος για την παραγωγική ανασυγκρότηση. Οι υπόγειες διαδρομές Λαυρεντιάδη μας κατευθύνουν στην πλήρη απαξίωση.

Το Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων πρέπει άμεσα να αναλάβει πρωτοβουλίες για την επαναφορά της νομιμότητας. Λογικές «νίπτω τας χείρας μου» δεν καταπολεμούν τον «ιό Λαυρεντιάδη» αντιθέτως ρίχνουν νερό στο μύλο του.

Η άμεση πραγματοποίηση Τριμερούς υπό τη Γενική Γραμματέα Εργασίας –έχει ήδη υποβληθεί αίτημα από την Ο.Ε.Χ.Β.Ε. – οφείλει να είναι η αρχή μιας σειράς πρωτοβουλιών, προκειμένου να βρουν οι εργαζόμενοι το δίκιο τους και το εργοστάσιο των Λιπασμάτων ένα σοβαρό παραγωγικό προσανατολισμό.

Οποιαδήποτε περαιτέρω ανοχή, μόνο ως συνενοχή θα εκληφθεί.